

[K. B. Andersen.]

teten i beskæftigelsen. Det var denne stigning og denne stabilitet, som forliget skulle sikre, den fortsatte fulde beskæftigelse, og dér man tør jo nok sige, at da det drejede sig om denne meget væsentlige indsats for danske lønmodtagere, var det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke hjemme, hverken ved denne lejlighed eller da denne politik blev grundlagt i 1957. Det vil med andre ord, for at blive i dagens terminologi, sige, at hverken det tidligere firma eller det nuværende firma var hjemme. Der er jo skiftet etikette i mellemtiden. Indholdsdeklarationen venter vi stadig væk på, men den hitter vi nok ud af efterhånden — det er for resten ikke så forfærdelig svært.

Hvad selve SF-forslaget angår, så brugte det ærede medlem jo vældig mange ord, men bidrog uægtelig ikke meget til klaring. Den højtærede handelsminister har været inde på det ærede medlems helt uholdbare sammenligning med skattevæsenet og toldvæsenet. Vedrørende de 8 pct., jeg havde opholdt mig ved, sagde det ærede medlem, at vi ikke skulle gå i detaljer. Det forstår jeg overmåde vel, men så forstår jeg ikke, at han samtidig ikke forstår, at det er svært for de handlende. Det er simpelt hen umuligt for de handlende, sådan som forslaget ser ud.

Det ærede medlem gennemgik også forslaget § 2, stk. 2, efter først at have opfrisket det for sig selv ved at læse det op, hvad jeg godt forstår er nødvendigt, men gav ingen bidrag til en egentlig klaring. Der var en ting, jeg hæftede mig ved. Det ærede medlem sagde, at hvis repræsentationsudgifter var urimeligt høje, måtte de ikke komme med. Ja men ifølge forslaget må de slet ikke komme med. Det viser altså, at det ærede medlem ikke engang selv har kaperet denne i øvrigt fuldkommen håbløse paragraf, set ud fra et administrations-synspunkt.

Hvad samarbejdsudvalgene angår — ja vel, man kan udmærket give samarbejdsudvalgene en opgave på linje med det, det ærede medlems partis forslag her anviser, men hvis det ikke skal være en narresut, hvis det ikke bare skal være teater, må samarbejdsudvalgene have et grundlag, de ikke har i dag, og det vil sige, at det som et led i en omgående aktion over for priserne er en narresut. Det er formentlig også det, der er

tanken med det. Det er i sig selv en rigtig tanke, men med det grundlag, der foreligger i dag, er det simpelt hen et slag i luften.

Jeg skal begrænse mig til disse bemærkninger. Jeg håber stadig på, at vi i udvalget kan få fremmet regeringens forslag med den forbedring, som jeg forstår den højtærede handelsminister er villig til at gå ind på, og jeg mener også, at netop et forslag, der som regeringens sigter på de områder, hvor den meget nødvendige konkurrence ikke er effektiv, bør kunne samle alle i et fornuftigt samarbejde i udvalget.

Henry Christensen: Den højtærede handelsminister henviste nu på ny til, at baggrunden for hans lovforslag jo er de vidtgående foranstaltninger, der er gennemført i de nærmest foregående måneder, især omsætningsafgiften, men også hjemmemarkedsordningen, og at lovgivningsmagten derfor — forstod jeg — med alle midler må sikre tilbageholdenhed overalt.

Vi kan være enige om ønskeligheden af at sikre den størst mulige tilbageholdenhed, men det, som jeg og mit parti og andre i dag kritiserer, er jo, at man ikke fra regeringens side har stillet forslag om, at lovgivningsmagten skal sikre tilbageholdenhed overalt. Tværtimod piller man jo et enkelt område ud og siger, at her skal man have særlige lovgivningsforanstaltninger, her skal statsmagten have bemyndigelse til at gribe ind over for visse grupper indkomster, medens man ganske principielt siger det modsatte, hvor det gælder næsten alle andre indkomstgrupper.

Det er denne ulighed, vi har påpeget i dag og kritiseret regeringen for, og vi har føjet til, at vi er af den opfattelse, at det middel, man har foreslået, som skulle bidrage til at sikre rimelige priser og avancer, efter vor mening almindeligvis ikke er noget egnet middel. Vi har peget på andre ting, som er af betydning og mere egnede, netop på et område som prisdannelsen.

Jeg skal ikke gentage hele denne argumentation, der også fra andre sider har været anført, men vil gerne understrege dette også over for den bemærkning, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen nu mente det rigtigt at gøre, da han flot talte om, at det kun var en uges tid, der var ansvarsbevidst-